

იესო ქრისტეს გამოცხადება — ნომერი თხუთმეტი

მეშვიდე ბეჭედი და წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტების ბეჭდის ახსნა

Jeff Pippenger

2023-11-13

და როცა გახსნა მეშვიდე ბეჭედი, ჩამოვარდა დუმილი ზეცაში, დაახლოებით ნახევარი საათის ხანგრძლივობით. და ვიხილე შვიდი ანგელოზი, რომელნიც იდგნენ ღმერთის წინაშე; და მიეცათ მათ შვიდი საყვირი. და მოვიდა სხვა ანგელოზი და დადგა სამსხვერპლოსთან, რომელსაც ჰქონდა ოქროს საცეცხლური; და მიეცა მას მრავალი საკმეველი, რათა შეეწირა იგი ყველა წმიდის ღოცვებთან ერთად იმ ოქროს სამსხვერპლოზე, რომელიც იყო ტახტის წინაშე. და საკმევლის კვამლი, რომელიც წმიდათა ღოცვებთან ერთად ამოდიოდა, ავიდა ღმერთის წინაშე ანგელოზის ხელიდან. და ანგელოზმა აიღო საცეცხლური, აავსო იგი სამსხვერპლოს ცეცხლით და გადმოაგდო მიწაზე; და იქმნა ხმები, გრგვინები, ელვები და მიწისძვრა. გამოცხადება 8:1–5.

ჩვენ განვიხილავთ ზეციური საწმიდრიდან წმიდა ცეცხლის გადმოღვრას იმ ისტორიის განმავლობაში, როდესაც შეერთებული შტატები პირველი ზეციდან არაწმიდა ცეცხლს ჩამოიყვანს. გამოცხადების მეათე თავში შვიდი ქუხილის ნათქვამთა გამოცხადება უნდა დაბეჭდილიყო იმ დრომდე, უშუალოდ მანამდე, ვიდრე მადლის ჟამი დაიხურებოდა. მადლის ჟამი ასევე წარმოდგენილია როგორც დახურვის ზღვარზე მყოფი იმ დროს, როდესაც მეშვიდე ბეჭედი იხსნება.

და მეუბნება მე: ნუ დაბეჭდავ ამ წიგნის წინასწარმეტყველების სიტყვებს, რადგან ჟამი ახლოსაა. უსამართლომ კვლავ უსამართლობა ქმნას; და უწმინდურმა კვლავ უწმინდურება ქმნას; და მართალმა კვლავ სიმართლე ქმნას; და წმიდამ კვლავ წმიდა იყოს. გამოცხადება 22:10, 11.

მეშვიდე ბეჭდის გახსნა ხდება მაშინ, როდესაც შვიდი ანგელოზი მზადდება ჩასაბერად.

და შვიდმა ანგელოზმა, რომელთაც შვიდი საყვირი ეპყრათ, მოემზადნენ დასაბერად. გამოცხადება 8:6.

როცა გამოსაცდელი დრო დასრულდება, „არავის“ ექნება „ტაძარში შესვლის“ ძალა, რადგან ქრისტეს შუამდგომლობა ადამიანთა ცოდვებისთვის დასრულებულია. გამოსაცდელი დრო დასრულებულია, და შვიდ ანგელოზს ებრძანება, გადმოღვარონ ღვთის რისხვის თასები.

და ტაძარი აღივსო კვამლით ღვთის დიდებისგან და მისი ძალისგან; და ვერავინ შეძლო ტაძარში შესვლა, ვიდრე შვიდი ანგელოზის შვიდი წყლული არ აღსრულდებოდა. და მოვისმინე ტაძრიდან გამომავალი დიდი ხმა, რომელიც

ეუბნებოდა შვიდ ანგელოზს: წადით და გადმოღვარეთ ღვთის რისხვის თასები მიწაზე. გამოცხადება 15:8; 16:1.

არავითარი მინიშნება არ არსებობს, რომ გამოცხადების მეცხრე თავიდან მეთერთმეტე თავის ჩათვლით შვიდ საყვირს რომ ახმოვანებენ ის შვიდი ანგელოზი, განსხვავდებიან იმ შვიდი ანგელოზისაგან, რომლებიც ასხამენ შვიდ უკანასკნელ წყლულს. პირიქით, შვიდი საყვირით წარმოდგენილი სასჯელების წინასწარმეტყველური ნიშნები პარალელურად შეესაბამება მეთექვსმეტე თავში აღწერილი ღვთის რისხვის შვიდი თასის ადგილსა და მოქმედებას. კიდევ უფრო პირდაპირი კავშირის სახით, საყვირის სასჯელები უშუალოდ წყლულებად იწოდებიან.

და დანარჩენი ადამიანები, რომელნიც ამ წყლულებით არ დაიხოცნენ, მაინც არ მოინანიეს თავიანთი ხელთა ნამოქმედარი, რათა აღარ ეცათ თავყვანი ეშმაკთათვის და ოქროს, ვერცხლის, სპილენძის, ქვისა და ხის კერპთათვის, რომელთაც არც ბილვა ძალუმთ, არც სმენა და არც სიარული. გამოცხადება 9:20.

მეშვიდე ბეჭდის გახსნა განზრახ არის მოთავსებული გამოცდის ვადის დასასრულის სიახლოვის კონტექსტში. მეშვიდე ბეჭედი წარმოადგენს მეორე მოწმობას იმისა, რაც შვიდმა ქუხილმა „თქვა“, რომლის დაწერაც იოანესაც და პავლესაც ეკრძალებოდათ.

და შეჰღალადა დიდი ხმით, როგორც ლომი ბრდღვინავს; და როდესაც შეჰღალადა, შვიდმა ქუხილმა წარმოსთქვა თავისი ხმები. და როდესაც შვიდმა ქუხილმა წარმოსთქვა თავისი ხმები, მე ვაპირებდი დაწერას; და გავიგონე ხმა ზეციდან, რომელიც მეუბნებოდა: დაბეჭდე ის, რაც შვიდმა ქუხილმა წარმოსთქვა, და ნუ დაწერ ამას. გამოცხადება 10:3, 4.

რაც შვიდმა ქუხილმა „წარმოთქვა“, დაბეჭდილი იქნა, ხოლო ოცდამეორე თავში გამოცხადების წიგნში დაბეჭდილი წინასწარმეტყველება უნდა გახსნილიყო; და როგორც მეშვიდე ბეჭდის შემთხვევაში, ისიც უნდა გახსნილიყო მადლის დროის დახურვამდე უშუალოდ წინ.

დის ვაიტი მიუთითებს, რომ იმ ალბეჭდვის აქტი, რაც შვიდმა ქუხილმა „თქვა“, იმავე მოქმედებას წარმოადგენდა იუდას ტომის ლომისას, როგორც მაშინ, როდესაც მან დანიელს უბრძანა, აღეზედა თავისი წიგნი აღსასრულის ჟამამდე. დანიელისა და გამოცხადების წიგნები ერთი და იგივე წიგნია, და გამოცხადებაში იესო წარმოდგენილია როგორც იუდას ტომის ლომი, როდესაც იგი ხსნის იმ წიგნს, რომელიც შვიდი ბეჭდით იყო დაბეჭდილი; მაშასადამე, იუდას ტომის ლომი იყო ისიც, ვინც დანიელს უბრძანა, აღეზედა თავისი წიგნი აღსასრულის ჟამამდე. იუდას ტომის ლომი არის იგი, ვინც ბეჭდავს და ხსნის თავის სიტყვას, ვინაიდან იგი არის სიტყვა.

„ამ შვიდმა ქუხილმა თავიანთი ხმები რომ გამოსცეს, იოანეს ეძლევა მითითება, როგორც დანიელს მცირე წიგნთან დაკავშირებით: „დაბეჭდე ის, რაც შვიდმა ქუხილმა წარმოთქვა.““ მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ბიბლიური კომენტარი, ტომი 7, 971.

დანიელისა და გამოცხადების წიგნებში არსებული შინაგანი მტკიცებულებები ადასტურებს, რომ მეშვიდე ბეჭდის ახსნა წარმოადგენს მეორე მოწმედ იმას, რაც შვიდმა ქუხილმა წარმოთქვა. როგორც დანიელის წიგნის, ისე იმ წიგნის ახსნა, რომელიც შვიდი ბეჭდით იყო დაბეჭდილი, ცხადყოფს, რომ ჭეშმარიტებანი, რომლებიც წინასწარმეტყველური უწყების ახსნისას ცხადდება, თავიანთი ბუნებით პროგრესულია. ამიტომაც დანიელის წიგნი ამას ცოდნის მომატებად წარმოსახავს, ხოლო გამოცხადების წიგნი — როგორც ერთი ბეჭდის შემდეგ მეორის მოხსნას.

ეს არის ნათელი, რომელიც უფრო და უფრო ბრწყინვალე ხდება სრულ დღემდე.

ხოლო მართალთა გზა არის როგორც ბრწყინვალე ნათელი, რომელიც უფრო და უფრო ნათობს სრულ დღემდე. იგავნი 4:18.

როცა „ჭეშმარიტება“ იხსნება, იგი პროგრესულია.

„თუ ღვთის ძველი ხალხისთვის აუცილებელი იყო, ხშირად მოეხმოთ მეხსიერებაში მისი მათდამი მოპყრობა წყალობაში და სამსჯავროში, დარიგებაში და შეგონებაში, არანაკლებ მნიშვნელოვანია, რომ ჩვენც ჩავუკვირდეთ იმ ჭეშმარიტებებს, რომლებიც მის სიტყვაში მოგვეცა,—ჭეშმარიტებებს, რომელთაც, თუ შევისმენთ, მიგვიყვანენ სიმაღლემდე, დამორჩილებამდე და ღვთისადმი მორჩილებამდე. ჩვენ ჭეშმარიტებით უნდა განვიწმიდოთ. ღვთის სიტყვა ყოველ ეპოქას განსაკუთრებულ ჭეშმარიტებებს წარუდგენს. ღმერთის მოპყრობა თავისი ხალხისადმი წარსულში ჩვენი გულმოდგინე ყურადღების საგანი უნდა იყოს. ჩვენ უნდა ვისწავლოთ ის გაკვეთილები, რომელთა სასწავლებლადაც ისინი არიან განკუთვნილნი. მაგრამ მათით დაკმაყოფილებულნი არ უნდა დავრჩეთ. ღმერთი თავის ხალხს ნაბიჯ-ნაბიჯ მიუძღვის წინ. ჭეშმარიტება პროგრესულია. გულმოდგინე მაძიებელი განუწყვეტლივ მიიღებს ნათელს ზეციდან. რა არის ჭეშმარიტება?—ეს უნდა იყოს მუდამ ჩვენი კითხვა.“ Signs of the Times, May 26, 1881.

2023 წლის ივლისის ბოლოს იესო ქრისტეს გამოცხადების ბეჭდების ახსნა დაიწყო.

როგორც მეშვიდე ბეჭდისა და აგრეთვე შვიდი გრგვინვის თქმულებების შემთხვევაში, იესო ქრისტეს გამოცხადება იხსნება სწორედ მაღლის ჟამის დახურვის წინ. იგი იძლევა იმავე უწყების მესამე მოწმობას, რომელიც წარმოდგენილია მეშვიდე ბეჭდის მოხსნიტა და შვიდი გრგვინვით. გამოცხადების წიგნში ეს სამი წარმოდგენა არის სამი მოწმე, რომლებიც ერთიანდებიან, რათა შეადგინონ იესო ქრისტეს გამოცხადების უწყება. ამ სამი მოწმის ახსნა პროგრესულია. მისი ზემოქმედებაც ასევე პროგრესულია.

„ღვთის რჯულისადმი მორჩილება არის განწმედა. ბევრს აქვს მცდარი წარმოდგენები სულში მიმდინარე ამ საქმის შესახებ, მაგრამ იესომ ილოცა, რათა მისი მოწაფეები ჭეშმარიტებით განწმედილიყვნენ, და დასძინა: „შენი სიტყვა არის ჭეშმარიტება“ (იოანე 17:17). განწმედა არ არის მყისიერი, არამედ პროგრესული საქმე, ისევე როგორც მორჩილება არის უწყვეტი. ვიდრე სატანა თავისი ცდუნებებით გვიტევს, საკუთარი თავის დამორჩილებისათვის ბრძოლა კვლავ და კვლავ უნდა გაიმართოს; მაგრამ მორჩილების გზით ჭეშმარიტება სულს განწმედს. ისინი, ვინც ჭეშმარიტების ერთგულნი არიან, ქრისტეს დამსახურებათა მეშვეობით

დაძლევენ ხასიათის ყოველ სისუსტეს, რომელმაც ისინი ცხოვრების ყოველი ცვალებადი გარემოების ზემოქმედებით ჩამოაყალიბა.“ Faith and Works, 85.

იესო ქრისტეს გამოცხადების გაგების თანდათანობრივი განვითარება გამოქვეყნდა 2023 წლის ივლისის ბოლოს. იმ ჭეშმარიტებათა გაგების პროცესი, რომელთა გამოქვეყნებაც იმ დროს დაიწყო, 2020 წლის 18 ივლისის შემდეგ მალევე დაიწყო.

სიმართლე, რომელიც მეშვიდე ბეჭდის გახსნის შესახებ უწყებაშია გამოკვეთილი, მიმართავს შუადამის ღალადის საგზაო ნიშნულს. შუადამის ღალადი მიღერიტთა ისტორიაში ჭეშმარიტების თანდათანობითი განვითარება იყო, და ეს ფაქტი შეიძლება ისტორიული მიმოხილვით დამტკიცდეს სამუელ სნოუს საქმიანობის შესახებ. იესო მესამე ანგელოზის მოძრაობას პირველი ანგელოზის მოძრაობით ასახავს, რადგან იგი ყოველთვის დასასრულს დასაწყისით წარმოსახავს.

ჭეშმარიტებანი, რომლებიც ერთიანდებიან შუადამის ძახილის უწყების შესადგენად, არის იმის გაგება, თუ ვინ არის ღმერთი და როგორ არის მისი ხასიათი წარმოდგენილი მის სიტყვაში. ეს ჭეშმარიტებანი შეიცავს აგრეთვე იმ ისტორიული პროცესის მეტად დეტალურ აღწერას, რომელსაც ისინი, ვინც საბოლოოდ გამოაცხადებენ შუადამის ძახილის უწყებას, აღასრულებენ. შვიდი ქუხილის დაფარული ისტორია არის ის, რაც განსაზღვრავს ამ ისტორიულ პროცესს. მეშვიდე ბეჭედი ამ დეტალური ისტორიული პროცესის ნაწილია, მაგრამ მისი გამოცხადება მიმართულია დროის იმ პერიოდისკენ, რომელიც იწყება მაშინ, როდესაც შუადამის ძახილის უწყება დასრულებულ სახეს იღებს, და ამგვარად აღნიშნავს იმ დროს, როცა ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა სრულდება. მეშვიდე ბეჭდის თანდათანობითი ახსნა იწყება მაშინ, როდესაც შუადამის ძახილის უწყება სრულად არის განვითარებული, როგორც ეს ნაჩვენებია 1844 წლის ზაფხულში ექსეტერის ბანაკობრივ შეკრებაზე. ეს სტატიები წარმოადგენს თქვენს პირად მოწვევას ექსეტერის ბანაკობრივ შეკრებაზე მოსასვლელად.

როცა მეშვიდე ბეჭედი იხსნება, სამსხვერპლოდან ცეცხლი მიწაზე გადმოიყრება, და ხდება „ხმები, ქუხილნი, ელვანი და მიწისძვრა“. „ხმა“ საყვირის აღნიშნავს.

ილაღადე მთელი ძალით, ნუ დაინდობ; აღამაღლე შენი ხმა საყვირით და უჩვენე ჩემს ერს მათი დანაშაული და იაკობის სახლს — მათი ცოდვები. ესაია 58:1.

საყვირის ხმა აღნიშნავს გზავნილს, რომელიც მოსალოდნელი სამსჯავროს შესახებ აფრთხილებს. როდესაც ესაია ღვთის ხალხს უბრძანებს, თავისი ხმა საყვირით აღამაღლონ, მათ ხმამაღლა უნდა „ილაღადონ“. შუადამის ღალადის გზავნილი იხსნება კვირის კანონის მიწისძვრის ჟამის წინ. შუადამის ღალადის გზავნილი, რომელიც მალე მოსალოდნელი კვირის კანონის წინ იხსნება, არის ის გზავნილი, რომელიც ძლიერ ღალადად იზრდება. როდესაც ესაია ამბობს: „ხმამაღლა ილაღადე“, იგი მიუთითებს მესამე ანგელოზის ძლიერი ღალადის და იმ შუადამის ღალადის გზავნილის შეერთებაზე, რომელსაც მეორე ხმა უერთდება. ძლიერი შუადამის ღალადის გზავნილი მეშვიდე საყვირის გაფრთხილებას, რომელიც მესამე ვაია. ღვთის ხალხმა უნდა გაიგოს, რომ როდესაც ეს საყვირის გზავნილი ჩაისმის, ისინი თავიანთი გამოსაცდელი დროის უკანასკნელ წუთებში იმყოფებიან. ამიტომ ესაიას ბრძანება არის გაფრთხილება

მადლის დროის დახურვისთვის მოსამზადებლად, გაფრთხილება იმისა, რომ ისლამის მესამე ვაის საყვირის სამსჯავრო ახლოა, რათა დაატყდეს შეერთებულ შტატებს ღვთის შაბათის უარყოფის გამო. კვირის კანონის დროს შუალამის ღალადი, რომელიც გამოცხადების მეთვრამეტე თავში მოხსენიებულ ორი „ხმის“ პირველია, ძლიერ ღალადად იზრდება, როდესაც ღვთის სხვა შვილები, რომლებიც ჯერ კიდევ ბაბილონში არიან, გამოხმობილნი არიან.

„ამ დროისათვის ჭეშმარიტება, მესამე ანგელოზის უწყება, ხმამაღალი ხმით უნდა იქნეს ქადაგებული, რაც ნიშნავს მზარდი ძალით, როცა დიდ საბოლოო გამოცდას ვუახლოვდებით.“ The 1888 Materials, 710.

მესამე ანგელოზის „ხმამაღალი ძახილის“ „მზარდი ძალა“ ტიპურად იყო წარმოდგენილი სინაზე, როდესაც ათი მცნება თავად იეჰოვამ გამოაცხადა. იმ ისტორიაში საყვირი ძალაში იზრდებოდა, როცა მთა ირყეოდა და კვამლად იქცეოდა. შიში იმდენად დიდი იყო, რომ თვით მოსეც ძლიერად ძრწოდა. მაშინ ხალხმა შიშით აღიმაღლა თავისი „ხმები“ და ითხოვა, რომ ღვთის „ხმა“ შეწყვეტილიყო ჟღერადობას.

და საყვირის ხმა და სიტყვათა ხმა; რომლის ხმა მათ, ვისაც ესმოდათ, ევედრებოდა, რომ სიტყვა მეტად აღარ თქმოდათ მათ მიმართ: (რადგან ვერ იტანდნენ იმას, რაც ნაბრძანები იყო: და თუ მხეციც კი შეეხებოდა მთას, ჩაქოლილ იქნებოდა, ან ისრით განიგმირებოდა: და იმდენად შემზარავი იყო ხილვა, რომ მოსემ თქვა: მეტისმეტად მეშინია და ვძრწი.) ებრაელთა 12:19–21.

„ხმა“, რომელიც „მათ“ „მოისმინეს“, წარმოადგენს მესამე ანგელოზის გამაფრთხილებელი უწყების „ხმას“. საშინელი ტანჯვით მათ საკუთარი „ხმებით“ უპასუხეს. საკვირაო კანონის დროს გაჟღერებული ხმებიც წარმოდგენილია უგუნური ქალწულებით, რომლებიც ზეთს ითხოვენ, ხოლო გონიერი ქალწულების ხმები ეუბნება მათ, წავიდნენ და თავისთვის იყიდონ. ადამიანთა მადლის ჟამის დასასრულს, იმათი „ხმები“, ვინც აცნობიერებს, რომ დაღუპულნი არიან, როგორც საკვირაო კანონის დროს უგუნური ადვენტისტი ქალწულები, ღალადებენ, რათა კლდეები და მთები მათ ზედ დაეცნენ. საკვირაო კანონი წინასახეობრივად წარმოდგენილია სინაის მთაზე რჯულის მიცემით.

„ღვთიური ძალის იმ საოცარი გამოცხადებების წინაშე, იმ საზეიმო ჟამს,—საიდუმლო საყვირის ხმები, რომლებიც სულ უფრო ძლიერდებოდა და შემზარავი ხდებოდა, ქუხილის გრგვინვა, რომელიც ყოველი მთის კალთიდან ირეკლებოდა, ელვის ციმციმი, რომელიც მკაცრ და დიდებულ მწვერვალებს ანათებდა, და სინაის წვერზე, ღრუბელში, ქარიშხალში და ბნელ წყვდიადში, ღვთის დიდება, როგორც შემჭმელი ცეცხლი,—იეჰოვას თანდასწრების ამ ნიშნების წინაშე ისრაელის გულები შიშით მოიდრიკა, და მთელი კრებული „შორს იდგა“. თვით მოსემაც შეჰღალადა: „მეტისმეტად მეშინია და ვძრწი.“ მაშინ მეგრძოლ სტიქიათა ზემოთ გაისმა იეჰოვას ხმა, რომელიც წარმოთქვამდა მისი რჯულის ათ მცნებას.“

„როგორც ღვთის დიდმა სარკემ ისრაელის ხალხს მათი ნამდვილი მდგომარეობა გამოუცხადა, მათი სულები შიშით იქნა მოცული. ღვთის ნათქვამთა საშინელი ძალა

მათ აცახცახებულ სხეულებს იმაზე მეტი ეჩვენა, ვიდრე შეეძლოთ ეტვირთათ. მათ მოსეს შესთხოვეს: „შენ გველაპარაკე, და მოვისმენთ; ოღონდ ღმერთი ნუ გველაპარაკება, რომ არ მოგკვდეთ.“ როდესაც მათ წინაშე ღვთის სიმართლის დიდი წესი იქნა წარმოდგენილი, მათ, როგორც არასოდეს უწინ, გააცნობიერეს ცოდვის შეურაცხყოფელი ხასიათი და საკუთარი დანაშაული წმინდა და წმიდის წინაშე მყოფი ღმერთის თვალში.“ Signs of the Times, March 3, 1881.

როდესაც საკურთხეველიდან ცეცხლი მიწაზე იქნა გადმოგდებული, ისმის „ხმები, ქუხილნი, ელვანი და მიწისძვრა“. „ქუხილი და ელვა“ ღვთის სამსჯავროთა სიმბოლოებია. კვირადღის კანონთან დაკავშირებით, შეერთებულმა შტატებმა სრულად აავსო თავისი „ურჯულოების სასმისი“, და „ეროვნულ განდგომილებას ეროვნული დაღუპვა მოჰყვება“. „ურჯულოების სასმისი“ მეოთხე თაობაში ივსება, რადგან მიწის მხედის ორივე რქა მზარდი ამბოხების ოთხ თაობას გადის. კვირადღის კანონი აღნიშნავს იმ წერტილს, სადაც ღვთის სამსჯავროები, წარმოდგენილი „ქუხილებითა და ელვებით“, მოევლინება, და ისინი მეოთხე თაობას მოევლინება.

ამორეველთა შესახებ უფალმა თქვა: „მეოთხე თაობაში კვლავ აქ დაბრუნდებიან, რადგან ამორეველთა ურჯულოება ჯერ კიდევ არ არის აღვსილი.“ თუმცა ეს ერი გამოირჩეოდა თავისი კერპთაყვანისმცემლობითა და გახრწნილებით, მას ჯერ კიდევ არ აევსო თავისი ურჯულოების სასმისი, და ღმერთი არ გასცემდა ბრძანებას მისი სრული განადგურების შესახებ. ხალხს უნდა ეხილა ღვთიური ძალის აშკარა გამოვლინება, რათა გამართლების ყოველგვარი საბაბი წართმეოდა. გულმოწყალე შემოქმედი მზად იყო, მეოთხე თაობამდე ეთმინა მათი ურჯულოებისთვის. ხოლო შემდეგ, თუ უკეთესობისკენ არავითარი ცვლილება არ გამოჩნდებოდა, მისი სამართალი დაატყდებოდათ მათ.

„უცდომელი სიზუსტით უსასრულო კვლავაც ანგარიშს უწევს ყველა ერს. სანამ მისი წყალობა სინანულისკენ მოწოდებებითაა შეთავაზებული, ეს ანგარიში ღიად დარჩება; მაგრამ როდესაც რიცხვები მიაღწევს იმ გარკვეულ ოდენობას, რომელიც ღმერთმა დაადგინა, იწყება მისი რისხვის მსახურება. ანგარიში იხურება. ღვთიური მოთმინება წყდება. აღარ არის მათ სასარგებლოდ წყალობის ვედრება.“ Testimonies, volume 5, 208.

და უაიტი იმ სასჯელებს, რომლებიც საკვირაო კანონის დროს იწყება, „ღვთის გამანადგურებელ სასჯელებად“ განსაზღვრავს. იგი ასწავლის, რომ უკვე მეტისმეტად გვიან არის უგუნური ლაოდისკიელი ადვენტისტებისთვის, რომელთაც შუალამის ჟამს კრიზისისთვის მომზადების შესაძლებლობა ჰქონდათ, მაგრამ ამის გაკეთებაზე უარი თქვეს. გამანადგურებელი სასჯელების ის ჟამი უგუნური ქალწულებისთვის „წყალობის დროა“ მათთვის, ვისაც ჭეშმარიტება ჯერ კიდევ არ ჰქონდა მოსმენილი.

„ო, ნეტავ ხალხმა სცოდნოდა თავისი მოხილვის ჟამი! მრავალნი არიან, რომელთაც ჯერ კიდევ არ სმენიათ ამ დროის გამომცდელი ჭეშმარიტება. მრავალნი არიან ისინი, რომელთაზეც ღვთის სული იღვწის. ღვთის დამღუპველი მსჯავრების ჟამი არის წყალობის ჟამი მათთვის, ვისაც არ ჰქონია შესაძლებლობა შეესწავლა, რა არის ჭეშმარიტება. უფალი მათ სიფაქიზით შეხედავს. მისი გულმოწყალება შეძრულია;

მისი ხელი კვლავაც გაწვდილია გადასარჩენად, მაშინ როცა კარი დახშულია მათთვის, რომელთაც არ ისურვეს შესვლა.“ ტესტიმონიები, ტომი 9, 97.

როდესაც მეშვიდე ბეჭედი იხსნება, არის „ხმები, და ქუხილნი, და ელვანი, და მიწისძვრა“. ის „ჟამი“, როდესაც გამოცხადების მეთერთმეტის „მიწისძვრა“ პირველად აღსრულდა, იყო საფრანგეთის რევოლუცია, ხოლო იმ „ჟამის“ სრულყოფილი აღსრულება არის „მიწის“ მხეცის „ძვრა“, მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს. სწორედ იმ „ჟამში“ იხსნება მეშვიდე ბეჭედი სრულად. ჯვარი წინასახავს საკვირაო კანონს, და ჯვარზე იყო დიდი მიწისძვრა.

იესომ კი, კვლავ დიდი ხმით რომ შეჰლადა, სული განუტევა. და აჰა, ტაძრის კრეტსაბმელი ზემოდან ქვემოდემდე ორად გაიპო; და მიწა შეიძრა, და კლდენი დასკდა. მათე 25:51.

ჯვარზე სატანური სამეფო დამხობილ იქნა, როგორც ეს მოხდება საკვირაო კანონის დროს.

„ქრისტემ არ დათმო თავისი სიცოცხლე, ვიდრე არ აღასრულა საქმე, რომლის შესასრულებლადაც მოვიდა, და თავისი უკანასკნელი ამოსუნთქვით შეჰლადა: „აღსრულდა.“ იოანე 19:30. ბრძოლა მოგებული იყო. მისმა მარჯვენამ და მისმა წმიდა მკლავმა მოუპოვეს მას გამარჯვება. როგორც ძღვევამოსილმა, მან თავისი დროშა მარადიულ სიმაღლეებზე აღმართა. განა არ იყო სიხარული ანგელოზთა შორის? მთელი ზეცა ზეიმობდა მაცხოვრის გამარჯვებას. სატანა დამარცხებული იყო და იცოდა, რომ მისი სამეფო დაკარგული იყო.“ *The Desire of Ages*, 758.

ჯვრის მიწისძვრა არის „ჭეშმარიტების“ გამოხატულება, რომელიც არის ალფა და ომეგა. „ჭეშმარიტება“ არის დასაწყისი, შუა და დასასრული; ეს არის ებრაული სიტყვა, რომელიც შეიქმნა ებრაული ანბანის პირველი, მეცამეტე და უკანასკნელი ასოების შეერთებით. როდესაც ქრისტე მოკვდა, იყო მიწისძვრა, ხოლო შემდეგ, მისი აღდგომისას, კიდევ ერთი მიწისძვრა. ჯვარზე იყო პირველი მიწისძვრა, შემდეგ — სამარხი და შემდეგ — მიწისძვრა მისი აღდგომისას. ორივე მიწისძვრის დროს სამარხები გაიხსნა.

„როცა იესო, ჯვარზე დაკიდებულმა, შეჰლადა: „აღსრულდა“, კლდეები დაიპო, მიწა შეიძრა და ზოგიერთი საფლავი გაიხსნა. როცა იგი აღდგა, როგორც სიკვდილსა და საფლავზე გამარჯვებული, მაშინ, როცა მიწა ირყეოდა და ზეცის დიდება ბრწყინავდა იმ წმიდა ადგილის ირგვლივ, მრავალი მართალი მკვდარი, მისი მოწოდებისადმი მორჩილნი, გამოვიდნენ, როგორც მოწმეები იმისა, რომ იგი აღდგა. ეს რჩეული, აღმდგარი წმიდანები გამოვიდნენ განდიდებულნი. ისინი იყვნენ ყოველ საუკუნეში გამორჩეულნი და წმიდანი ადამიანები, შექმნიდან ვიდრე ქრისტეს დღეებამდე. ამგვარად, მაშინ როცა იუდეველი წინამძღოლები ცდილობდნენ ქრისტეს აღდგომის ფაქტის დაფარვას, ღმერთმა აირჩია, მათი საფლავებიდან გამოეყვანა ერთთა დასი, რათა დაემოწმებინათ, რომ იესო აღდგა, და გამოეცხადებინათ მისი დიდება.“ *Early Writings*, 184.

პირველი მიწისძვრისას სამარხები გაიხსნა, ხოლო უკანასკნელი მიწისძვრისას ქრისტეს სამარხი გაიხსნა. გამოცხადების მეთერთმეტე თავში ორი მოწმე იმავე ჟამს გამოდიან თავიანთი სამარხებიდან, როცა მიწისძვრა ხდება. მიწისძვრა არის საკვირაო კანონი, რომელსაც ჯვარი განასახიერებს. ამიტომ, საკვირაო კანონის ჟამს ორი აღდგომა უნდა მოხდეს. პირველი წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასის შობას, რომელიც ხდება მანამდე, ვიდრე ქალი ტკივილში ჩავარდება; მეორე კი მის ტანჯვაში ხდება. გამოცხადების მეთორმეტე თავის ქალი პირველად უშობს მამრობით ყრმას, რომელსაც რკინის კვერთხით უნდა იმმართველოს ხალხებზე, ყოველგვარი მშობიარობის ტკივილის გარეშე. შემდეგ, საკვირაო კანონის დროს, მისი ტკივილები იწყება და შობს მეორე შვილს. პირველად იგი შობს ელიას, ხოლო ბოლოს შობს მოსეს. საკვირაო კანონი არის გამოცხადების მეშვიდე თავის ტყუპთა აღდგომის ჟამი.

როცა კვირის დღის კანონით მეშვიდე ბეჭედი სრულად გაიხსნება, ზეცაში სიჩუმე იქნება ნახევარი საათის განმავლობაში.

„მაგრამ ღმერთი თავის ძესთან ერთად იტანჯებოდა. ანგელოზები მხსნელის აგონიას შესცქეროდნენ. მათ იხილეს თავიანთი უფალი სატანური ძალების ლეგიონებით გარემოცული, მისი ბუნება კი შემზარავი, იდუმალი შიშით დამძიმებული. ზეცაში სიჩუმე სუფევდა. არც ერთ ქნარს არ შეხებიან. მოკვდავთა რომ ეხილათ ანგელოზთა მხედრობის განცვიფრება, როდესაც ისინი მდუმარე მწუხარებით ადევნებდნენ თვალს, თუ როგორ განაშორებდა მამა თავისი სინათლის, სიყვარულისა და დიდების სხივებს თავის საყვარელ ძეს, ისინი უკეთ გაიგებდნენ, რამდენად საძულველია ცოდვა მის თვალში“. The Desire of Ages, 693.

მიწისძვრის ჟამის პირველი ნახევარი საათი წარმოადგენს ორი მოწმის პირველ შობას, ანუ აღდგომას. ამ ნახევარ საათში ორი მოწმე იბეჭდება. ისინი უნდა დაიბეჭდონ საკვირაო კანონის დადგომამდე, რადგან ისინი არიან ის ნიშანი, რომელიც დარჩენილი ნახევარი საათის განმავლობაში სხვა შვილს სამარიდან მოუხმობს. მეორე შვილი სიცოცხლეს მხოლოდ მაშინ შეიძლება დაუბრუნდეს, როცა საკვირაო კანონის კრიზისის ტანჯვათა ჟამს იხილავს მამაკაცებსა და ქალებს ღვთის ბეჭდით.

„სულიწმიდის საქმეა, ქვეყნიერება ამხილოს ცოდვაში, სიმართლეში და სამსჯავროში. ქვეყნიერებას გაფრთხილება მხოლოდ მაშინ შეიძლება მიეცეს, როცა ის ხედავს, რომ ჭეშმარიტების მორწმუნენი ჭეშმარიტებით არიან განწყობილნი, მოქმედებენ მაღალ და წმიდა პრინციპთა მიხედვით და ამაღლებული, უზენაესი მნიშვნელობით წარმოაჩენენ გამმიჯნავ ხაზს მათ შორის, ვინც ღვთის მცნებებს იცავენ, და მათ შორის, ვინც მათ ფეხქვეშ თელავს. სულის მიერ განწყობილი თვალსაჩინოდ აღნიშნავს განსხვავებას მათ შორის, ვისაც ღვთის ბეჭედი აქვს, და მათ შორის, ვინც ცრუ მოსვენების დღეს იცავს. როცა გამოცდა მოვა, ნათლად გამოჩნდება, რა არის მხეცის ნიშანი. ეს არის კვირა დღის დაცვა. ისინი, ვინც ჭეშმარიტების მოსმენის შემდეგაც განაგრძობენ ამ დღის წმიდად მიჩნევას, ატარებენ იმ ცოდვის კაცის ხელწერას, რომელმაც დროთა და რჯულთა შეცვლა განიზრახა.“ Bible Training School, December 1, 1903.

ქალის პირმშონი არიან ის ას ორმოცდაოთხი ათასი, რომლებიც გამოცხადების წიგნში პირველნაყოფად არიან განსაზღვრულნი. ისინი წარმოადგენენ იმ ნიშანს, რომელიც სხვა ფარამ უნდა შეიცნოს კვირადღის კანონის ბრძოლის კრიზისისა და კონფლიქტის დროს. ეს ნიშანი არის შაბათი, რომელსაც ის ას ორმოცდაოთხი ათასი იცავენ იმ დროს, როცა ამის გაკეთება უკანონოა. და უაიტი მათ დროშას უწოდებს „პრინც ემანუელის სისხლით შეღებილ დროშას.“

„ხილვაში ვიხილე ორი ლაშქარი საშინელ ბრძოლაში ჩაბმული. ერთ ლაშქარს წინ მიუძღოდა დროშები, რომელთაც სამყაროს ნიშნები ერტყა; მეორეს კი წინ უძღოდა მთავარ ემანუელის სისხლით შეღებილი დროშა. დროშა დროშის შემდეგ მტკვერში იყო დაგდებული, რადგან უფლის ლაშქრის ასეული ასეულის შემდეგ მტერს უერთდებოდა, ხოლო მტრის რიგებიდან ტომი ტომის შემდეგ ერთიანდებოდა ღვთის მცნებათა დამცველ ხალხთან. შუა ცაში მფრინავმა ანგელოზმა ემანუელის დროშა მრავალთა ხელში ჩააბარა, ხოლო ძლიერმა მთავარსარდალმა დიდი ხმით შესძახა: „ჩადექით რიგში. ვინც ერთგულია ღვთის მცნებებისა და ქრისტეს მოწმობისა, ახლა დაიკავოს თავისი ადგილი. გამოდით მათგან და გამოეყავით, და ნუ შეეხებით უწმინდურს, და მე მიგიღებთ თქვენ და ვიქნები თქვენთვის მამა, და თქვენ იქნებით ჩემი ძენი და ასულნი. ყველა მსურველი ამოვიდეს უფლის დასახმარებლად, უფლის დასახმარებლად ძლიერთა წინააღმდეგ.““ Testimonies, ტომი 8, 41.

სისხლით შეღებილი დროშა არის ის, რაც ღმერთის სხვა ფარამ უნდა იხილოს კვირა-კანონის კრიზისის ჟამს. ეს დროშა აღმავალი ნათელია, რომელსაც ას ორმოცდაოთხი ათასი ატარებს. ეს დროშა წითელია ფერით, რადგან იგი სისხლით შეღებილი დროშაა. ეს დროშა წინასწარ იყო ნაჩვენები იერიხონის ბრძოლაში, როდესაც რახაბმა ჯაშუშები მიიღო და დაიფარა, ხოლო შემდეგ იესო ნავეს ძის ლაშქრისადმი თავისი დამორჩილება აღიარა იმით, რომ თავისი სარკმლიდან ალისფერი ძაფი ჩამოჰკიდა. რახაბი წარმოადგენს ღმერთის მეორე შობილ შვილებს კვირა-კანონის კრიზისში, რომლებიც ხედავენ და იღებენ ალისფერ ნიშანს და მოდიან მორჩილებაში იესო ნავეს ძის ლაშქრის მიმართ. ალისფერი ძაფი, რომელიც რახაბმა გამოიყენა, ნიშანი იყო იესო ნავეს ძის ლაშქრისთვის, რომ რახაბის სახლეული არ დაენგრიათ.

რაჰაბი წარმოადგენს მათ, ვინც ჯერ კიდევ ბაბილონში არიან კვირა-დღის კანონის კრიზისის დროს, ხოლო იესო ნავეს ჯარი წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასის პირმშობებს. ალისფერი ძაფი არის ღვთის შაბათის სიმბოლო. ალისფერი ძაფი იყო მზვერავთა მიერ რაჰაბისთვის მიცემული ბრძანება, რომელსაც იგი უნდა დამორჩილებოდა, თუ სურდა ღვთის მფარველობის მიღება.

აჰა, როცა ამ ქვეყანაში მოვალთ, ეს ალისფერი ძაფი იმ სარკმელზე გამოაბი, საიდანაც ჩვენ ჩავვიშვი; და მამაშენი, დედაშენი, შენი ძმები და მამაშენის მთელი სახლი შენთან, შენს სახლში, შეიყვანე. იესო ნავეს მე 2:8.

ნიშანი, რომელიც მათ, ვინც ჯერ კიდევ ბაბილონში არიან, უნდა იხილონ, წარმოადგენილია ალისფერი ძაფით, რომელიც არის შაბათი, მაგრამ რომელიც ამავე დროს ორ ტყუპს შორის განსხვავებასაც განსაზღვრავს. პირველად შობილი ტყუპი არის

ას ორმოცდაოთხი ათასი, რადგან მათ ხელში უჭირავთ მთავარ ემანუელის სისხლით შეღებილი დროშა.

და აღმართავს იგი დროშას ხალხთათვის, და შეკრებს ისრაელის განდევნილებს, და თავს მოუყრის იუდას გაფანტულთ ქვეყნიერების ოთხივე კიდიდან. ეფრემის შურიაც განქარდება, და იუდას მტრები მოიკვეთებიან: ეფრემი აღარ შემურდება იუდას, და იუდა აღარ შეავიწროებს ეფრემს. არამედ გაფრინდებიან ფილისტიმელთა მხრებზე დასავლეთისკენ; ერთად გაძარცვავენ აღმოსავლეთის ძეებს; ხელს დაადებენ ედომსა და მოაბს, და ყამონის ძენი დაემორჩილებიან მათ. ესაია 11:12–14.

პირმშო ტყუპს აქვს ალისფერი ნიშანი, კერძოდ ის ალისფერი ძაფი, რომელიც აღნიშნავს პირმშოს. პირმშო ტყუპი არის ზარაჰი, ხოლო მეორედ შობილი — ფარეცი.

და იყო მისი შობის ჟამს, აჰა, ტყუპები იყვნენ მის საშოში. და მოხდა, როცა შობდა, რომ ერთმა ხელი გამოყო; და ბეზიაქალმა აიღო და მის ხელზე ალისფერი ძაფი შეაბა და თქვა: ეს პირველად გამოვიდა. და მოხდა, როცა მან უკან შეიწია ხელი, აჰა, მისი ძმა გამოვიდა; და მან თქვა: როგორ გაიკაფე გზა? ეს გარღვევა შენზე იყოს; ამიტომ უწოდეს მას სახელი ფარესი. და ამის შემდეგ გამოვიდა მისი ძმა, რომელსაც ხელზე ალისფერი ძაფი ება; და უწოდეს მას სახელი ზარა. დაბადება 38:27–30.

ზარაჰ ნიშნავს ამომავალ ნათელს, ხოლო ფარეცი ნიშნავს გარღვევას. როდესაც ტყუპი ფარეცი იხილავს მისი ტყუპი ძმის, ზარაჰის, ხელზე ალისფერი ძაფის ნიშნის ამომავალ ნათელს, იგი „გარღვევს“, ანუ გამოდის ბაბილონიდან. ზარაჰის მიერ ალისფერი ძაფის ამომავალი ნათლის ცნობა გამოავლენს უკანასკნელად შობილი ტყუპის დამორჩილებას პირმშო ტყუპისადმი.

და მოვლენ აღმოსავლეთიდან, დასავლეთიდან, ჩრდილოეთიდან და სამხრეთიდან და დასხდებიან ღვთის სასუფეველში. და, აჰა, არიან უკანასკნელნი, რომლებიც პირველნი იქნებიან, და არიან პირველნი, რომლებიც უკანასკნელნი იქნებიან. ლუკა 13:29, 30.

შვიდი ქუხილის დაფარული ისტორია სამ ნიშნულს გამოკვეთს. პირველი და ბოლო ნიშნულები იმედგაცრუებებია. პირველ იმედგაცრუებასა და შუალამის ძახილის უწყებას შორის პერიოდი დაყოვნების დროა. შუალამის ძახილიდან, რომელიც მეორე ნიშნულია, დროის მონაკვეთი დაბეჭდვის დროა. პერიოდი, რომელიც დაბეჭდვის დროა, ბოლო იმედგაცრუებით სრულდება.

შვიდი ქუხილის დაფარული ისტორია სამ საგზაო ნიშნულს განსაზღვრავს. პირველი და უკანასკნელი ნიშნულები არის სამარხების გახსნა მიწისძვრის დროს. პერიოდი პირველი სამარხის გახსნასა და შუალამის ღაღადის უწყებას შორის არის დაყოვნების ჟამი. შუალამის ღაღადიდან, რომელიც მეორე ნიშნულია, დროის პერიოდი არის დაბეჭდვის ჟამი. პერიოდი, რომელიც დაბეჭდვის ჟამს წარმოადგენს, მთავრდება უკანასკნელი სამარხის გახსნისას.

შვიდი ქუხილის დაფარული ისტორიის სამი საფეხურის ეს ორი მოწმე ასევე დასტურდება ქრისტეს სიკვდილითა და აღდგომით. საფლავის პირველი გახსნა სიმბოლურად წარმოდგენილი იყო ქრისტეს ნათლობით წყლიან საფლავში, უკანასკნელი საფლავი კი ჯვარი იყო. ქრისტეს ნათლობასა და ჯვარს შორის ქრისტე ქადაგებდა თავის უწყებას, რაც შუალამის ღალადის სახეს წარმოადგენდა. მან ეს ქადაგება ათას ორას სამოც დღეში აღასრულა. ჯვრის შემდეგ, თავისი მოწაფეების პიროვნებაში, შუალამის ღალადის უწყება კვლავ განმეორდა ათას ორას სამოც დღეს, სტეფანეს სიკვდილამდე.

გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმე ძალმოსილნი იყვნენ, მიეცათ შუალამის შეძახილის უწყება თორმეტას სამოცი დღის განმავლობაში. შემდეგ ისინი მოკლულ იქნენ და დაეგდვნენ ქუჩებში თორმეტას სამოცი დღის განმავლობაში, ვიდრე კვლავ სიცოცხლეს დაუბრუნდებოდნენ და ძალმოსილნი გახდებოდნენ.

ამ ჭეშმარიტებათა კვლევას შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.

„თუ სული ჭეშმარიტად არ მოიქცევა ღმერთისკენ; თუ ღვთის სიცოცხლისმყოფელი სუნთქვა არ აღვიძებს სულს სულიერი სიცოცხლისათვის; თუ ჭეშმარიტების აღმსარებელნი ზეცითშობილ პრინციპით არ მოქმედებენ, ისინი არ არიან შობილნი უხრწნელი თესლისაგან, რომელიც ცოცხლობს და რჩება უკუნისამდე. თუ ისინი არ ენდობიან ქრისტეს სიმართლეს, როგორც თავიანთ ერთადერთ უსაფრთხოებას; თუ არ ბაძავენ მის ხასიათს და არ შრომობენ მის სულში, ისინი შიშველნი არიან, მათ არ აცვიათ მისი სიმართლის სამოსი. მკვდრებს ხშირად ცოცხლებად ასაღებენ; რადგან ისინი, ვინც თავიანთი საკუთარი შეხედულებების მიხედვით ამუშავებენ იმას, რასაც ხსნას უწოდებენ, არ ჰყავთ ღმერთი, რომელიც მათში მოქმედებს, რათა უნდოდეთ და იქმოდნენ მისი კეთილი ნებისამებრ.“

„ამ კლასს კარგად განასახიერებს მშრალი ძვლების ველი, რომელიც ეზეკიელმა ხილვაში იხილა.“ Review and Herald, January 17, 1893.